

JOHN F. KENNEDY: ICH BIN EIN BERLINER

Dispositiosekvenser

Exordium

Jeg er stolt af at være i denne by som gæst hos Deres fremragende borgmester, der i hele verden symboliserer Vest-Berlins kampånd. Og jeg er stolt over at besøge Forbundsrepublikken med Deres fremragende kansler, der i så mange år har forpligtet Tyskland til demokrati og frihed og fremskridt – og at komme her sammen med min landsmand, general Clay, som har været her i byen under dens store kriser og vil komme igen, hvis det nogensinde bliver nødvendigt.

Narratio

For 2000 år siden var det stolteste, man kunne sige »Civis romanus sum« (jeg er romersk borger, red.). I frihedens verden er det stolteste, man kan sige i dag: »Ich bin ein Berliner«.

Partitio

Der er mange mennesker i verden, som slet ikke forstår – eller siger, de ikke forstår – hvad det store stridspunkt mellem den fri verden og den kommunistiske verden er. Lad dem komme til Berlin.

Der er nogle, som siger, at kommunisme er fremtidens bølge. Lad dem komme til Berlin.

Der er nogle – i Europa og andre steder – som siger, at vi kan samarbejde med kommunisterne. Lad dem komme til Berlin.

Og der er endda nogle få, som siger, at ganske vist er kommunisme et ondt regime, men den giver os mulighed for økonomisk fremgang. Lassen sie nach Berlin kommen.

Confirmatio

Der er mange vanskeligheder forbundet med frihed, og demokratiet er ikke fuldkomment. Men vi har aldrig været nødt til at rejse en mur for at holde vore befolkninger inde – for at forhindre dem i at forlade os.

Jeg ønsker at sige på mine landsmænds vegne, som bor så langt borte på den anden side af Atlanten, at de er meget stolte af sammen med Dem at have været delagtige i de sidste 18 års historie – selvom det er på afstand. Jeg kender ingen by, ingen hovedstad, som har været belejret i 18 år og stadig bevarer det livsmod og den styrke og det håb og den beslutsomhed, som Vest-Berlin gør.

Skønt muren er det tydeligste og mest levende bevis for hele verden på det kommunistiske systems fallit, giver den os ingen tilfredsstillelse. For som Deres borgmester sagde, er den en fornærmelse, ikke alene mod historien, men en fornærmelse mod menneskeheden. Den skiller familier, skiller mænd og hustruer og brødre og søstre og deler et folk, som ønsker at være ét.

Sandheden om denne by er sandheden om Tyskland. Virkelig varig fred i Europa kan aldrig blive sikret, så længe hver fjerde tysker er nægtet det fri menneskes elementære

ret til at vælge frit. I løbet af 18 års fred og gensidig tillid har dette slægtleds tyskere vundet retten til frihed – og deri indbefattet retten til at forene deres familier og deres lande i varig fred og fordragelighed med alle mennesker.

De lever på en befæstet frihedens ø, men Deres liv er en del af helheden.

Conclusio

Lad mig til slut bede Dem om at løfte blikket op over dagens farer til morgendagens håb – hinsides friheden, der blot gælder byen Berlin eller Deres land, Tyskland – til frihedens fremmarch overalt, på den anden side af muren, til fredens dag med retfærdighed – ikke blot for Dem og os, men for hele menneskeheden. Frihed er udelelig, og så længe én mand er slavebundet, er vi ikke alle fri. Når alle er fri, kan vi se frem til den dag, da denne by igen er forenet – og dette land og dette store europæiske kontinent er forenet – på en fredelig og lykkelig klode.

Når den dag endelig kommer – som den *vil* komme – kan Vest-Berlins befolkning føle rolig tilfredsstillelse ved at vide, at de var i frontlinien i næsten to årtier.

Alle frie mennesker er, hvor de end befinder sig, borgere i Berlin. Derfor er jeg som fri mand stolt over at kunne sige: »*Ich bin ein Berliner*«.